RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2015/993

af 19. juni 2015

om tilladelse til Danmark til at anvende en reduceret afgiftssats på elektricitet, der leveres direkte til fartøjer, som ligger ved kaj i en havn, i henhold til artikel 19 i direktiv 2003/96/EF

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet ([1]), særlig artikel 19,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved brev af 2. juli 2014 anmodede Danmark i henhold til artikel 19, stk. 1, i direktiv 2003/96/EF om tilladelse til at anvende en reduceret afgiftssats på elektricitet, der leveres direkte til fartøjer, som ligger ved kaj i en havn (»strøm fra land«). På Kommissionens anmodning indsendte Danmark yderligere oplysninger den 13. november 2014 og den 23. februar 2015.

(2) Med afgiftslempelsen ønsker Danmark at fremme anvendelsen af strøm fra land. Anvendelse af sådan strøm anses for at være en mere miljøvenlig måde, hvorpå fartøjer, der ligger ved kaj i en havn, kan få dækket deres elektricitetsbehov, end forbrænding af bunkerfuel om bord på fartøjerne.

(3) For så vidt som man ved anvendelsen af strøm fra land slipper for emissioner af luftforurenende stoffer fra forbrænding af bunkerfuel om bord på fartøjer, der ligger ved kaj, bidrager en sådan anvendelse til en forbedring af den lokale luftkvalitet i havnebyer. På grund af de særlige betingelser for produktion af elektricitet i det berørte område, dvs. det nordiske elektricitetsmarked omfattende Danmark, Finland, Sverige og Norge, forventes anvendelsen af elektricitet fra elforsyningsnettet på land i stedet for elektricitet, der produceres ved forbrænding af bunkerfuel om bord, yderligere at reducere CO_2-emissionerne. Foranstaltningen forventes derfor at bidrage til Unionens miljø-, sundheds- og klimapolitiske målsætninger.

(4) Danmark har eksplicit anmodet om, at afgiftslempelsen ikke gælder elektricitet, der leveres direkte til private fritidsfartøjer, som ligger ved kaj i en havn.

(5) En tilladelse til Danmark til at anvende en reduceret afgiftssats på strøm fra land går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at øge anvendelsen af strøm fra land, idet produktion af elektricitet om bord fortsat vil være det mest konkurrencedygtige alternativ i de fleste tilfælde. Af samme årsag, og fordi teknologien ikke findes i Danmark på nuværende tidspunkt, vil foranstaltningen sandsynligvis ikke resultere i væsentlige konkurrenceforvridninger i sin levetid og vil således ikke have en negativ indvirkning på det indre markeds rette funktion.

(6) I henhold til artikel 19, stk. 2, i direktiv 2003/96/EF bør enhver tilladelse, der gives i medfør af denne artikel, være strengt tidsbegrænset. For at sikre, at tilladelsen er af en tilstrækkelig varighed til ikke at afholde havneoperatørerne fra at foretage de nødvendige investeringer, bør tilladelsen gives for en periode på seks år, dog med forbehold af almindelige bestemmelser på området, der måtte blive vedtaget s i henhold til artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og måtte finde anvendelse før det tidspunkt, hvor tilladelsen forventes at udløbe.

(7) Denne afgørelse har ingen indflydelse på anvendelsen af Unionens regler vedrørende statsstøtte —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Danmark gives hermed tilladelse til at anvende en reduceret afgiftssats på elektricitet, der leveres direkte til andre fartøjer end private fritidsfartøjer, som ligger ved kaj i en havn, under forudsætning af, at minimumsafgiftssatserne i artikel 10 i direktiv 2003/96/EF overholdes.

([1]) EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51.

Artikel 2

Denne afgørelse får virkning på dagen for meddelelsen.

Den udløber seks år derefter. Skulle Rådet, som handler på grundlag af artikel 113 i TEUF, imidlertid fastsætte almindelige regler om skattemæssige fordele for strøm fra land, udløber denne afgørelse på den dag, hvorfra disse almindelige regler finder anvendelse.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Danmark.

Udfærdiget i Luxembourg, den 19. juni 2015.

På Rådets vegne

J. REIRS

Formand